ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1998

Vyhlásené: 11.06.1998 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

168

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 5. mája 1989 bol v Štrasburgu otvorený na podpis Európsky dohovor o cezhraničnej televízii. V mene Slovenskej republiky bol podpísaný 11. septembra 1996 v Štrasburgu. Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 455 z 22. októbra 1996 vyslovila súhlas s týmto dohovorom a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 6. decembra 1996. Dohovor nadobudol platnosť 1. mája 1993 v súlade s článkom 29 ods. 2 a pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť 1. mája 1997 v súlade s článkom 29 ods. 4.
Pri uložení ratifikačnej listiny Slovenská republika vyhlásila:

„V súlade s článkom 32 ods. 1 písm. a) dohovoru Slovenská republika vyhlasuje, že si vyhradzuje právo obmedziť na svojom území prevzaté vysielanie programových služieb obsahujúcich reklamu na alkoholické nápoje podľa pravidiel článku 15 ods. 2 dohovoru, a to len v rozsahu, v akom je toto vysielanie v rozpore s domácou legislatívou Slovenskej republiky.“

EURÓPSKY DOHOVOR o cezhraničnej televízii

PREAMBULA

Podpísané členské štáty Rady Európy a ďalšie zmluvné štáty Európskeho kultúrneho dohovoru,
majúc na zreteli, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu jej členov v záujme ochrany a podpory ideálov a princípov, ktoré sú ich spoločným dedičstvom, majúc na zreteli, že dôstojnosť a rovnocennosť každej ľudskej bytosti tvoria základné prvky týchto princípov,
majúc na zreteli, že sloboda prejavu a informácií, tak ako je zaručená v článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tvorí jeden zo základných princípov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok jej rozvoja a rozvoja každej ľudskej bytosti,
znovu potvrdzujúc svoju oddanosť princípom voľného toku informácií a myšlienok a nezávislosti prevádzkovateľov vysielania, ktoré tvoria nevyhnutný základ ich politiky v oblasti vysielania,
potvrdzujúc význam vysielania pre rozvoj kultúry a slobodné vytváranie názorov v podmienkach umožňujúcich zachovať pluralitu a rovnosť možností medzi demokratickými skupinami a politickými stranami,
presvedčené, že ustavičný rozvoj informačnej a komunikačnej techniky by mal slúžiť na podporu práva vyjadrovať, vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie a idey z ktoréhokoľvek zdroja bez ohľadu na hranice,
želajúc si poskytovať verejnosti širšiu škálu programových služieb umožňujúcich zhodnocovať európske dedičstvo a rozvíjať európsku audiovizuálnu tvorbu a rozhodnuté dosiahnuť tento kultúrny cieľ podporou úsilia o zvýšenie výroby a šírenia vysokokvalitných programov, a tak napĺňať očakávania verejnosti v oblasti politiky, výchovy a kultúry, uznávajúc nevyhnutnosť určiť všeobecný rámec spoločných pravidiel,
majúc na pamäti Rezolúciu č. 2 a Deklaráciu 1. Európskej konferencie ministrov o politike prostriedkov verejných informácií,
želajúc si rozvíjať princípy obsiahnuté v Odporúčaniach Rady Európy týkajúcich sa zásad televíznej reklamy, rovnosti žien a mužov v prostriedkoch verejných informácií, využívania družicových kapacít pre televíziu a rozhlas a podpory audiovizuálnej produkcie v Európe,
dohodli sa takto:

KAPITOLA I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Predmet a cieľ

Tento dohovor sa týka programových služieb, ktoré sú súčasťou vysielania. Jeho cieľom je uľahčiť zmluvným stranám pôvodné a prevzaté cezhraničné vysielanie programových služieb.

Článok 2
Používané pojmy

Na účely tohto dohovoru

a) „vysielanie“ znamená pôvodné šírenie kódovaných alebo nekódovaných televíznych programových služieb pozemným vysielačom, káblom alebo akýmkoľvek typom družice určených na príjem širokou verejnosťou; nezahŕňa komunikačné služby prevádzkované na základe individuálnej požiadavky,

b) „prevzaté vysielanie“ znamená súčasný príjem a vysielanie úplných a nezmenených televíznych programových služieb alebo ich podstatných častí prevádzkovateľom vysielania určených na príjem širokou verejnosťou bez ohľadu na použité technické prostriedky,

c) „prevádzkovateľ vysielania“ znamená fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá vytvára skladbu televíznych programových služieb určených na príjem širokou verejnosťou a ktorá ich vysiela alebo dáva vysielať treťou osobou úplné a nezmenené,

d) „programová služba“ znamená všetky zložky danej služby poskytovanej prevádzkovateľom vysielania v zmysle písmena c),

e) „európske audiovizuálne diela“ znamenajú tvorivé diela, ktorých produkciu alebo koprodukciu kontrolujú európske fyzické osoby alebo právnické osoby,

f) „reklama“ znamená každý verejný oznam určený na podporu predaja, nákupu alebo prenájmu výrobku alebo služby, na propagáciu veci alebo myšlienky alebo na vyvolanie iného účinku sledovaného zadávateľom reklamy, na ktorý sa zadávateľovi reklamy za odplatu alebo za podobnú protihodnotu poskytol vysielací čas,

g) „sponzorovanie“ znamená účasť fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá sa nezaoberá vysielaním alebo produkciou audiovizuálnych diel, na priamom alebo na nepriamom financovaní relácie na účely propagácie svojho mena, firmy alebo značky.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Tento dohovor sa vzťahuje na každú programovú službu, ktorá je vysielaná alebo prevzatá na vysielanie káblom, pozemným vysielačom alebo družicou subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich jurisdikcii zmluvnej strany a ktorá sa dá priamo alebo nepriamo prijímať v jednej alebo vo viacerých zmluvných stranách.

Článok 4

Sloboda príjmu a prevzatého vysielania

Zmluvné strany zabezpečujú slobodu prejavu a informácie v súlade s článkom 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zaručujú slobodu príjmu a na svojom území nebudú obmedzovať prevzaté vysielanie programových služieb, ktoré sú v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 5

Povinnosti vysielajúcich zmluvných strán

1. Každá vysielajúca zmluvná strana vhodnými prostriedkami a prostredníctvom svojich príslušných orgánov zabezpečuje, aby všetky programové služby vysielané subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich jej jurisdikcii v zmysle článku 3 boli v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.
2. Na účely tohto dohovoru je vysielajúcou zmluvnou stranou
   a) v prípade vysielania pozemnými vysielačmi zmluvná strana, ktorá je pôvodcom vysielania,
   b) v prípade družicového vysielania
      i) zmluvná strana, v ktorej je umiestnená vysielacia stanica k družici,
      ii) zmluvná strana, ktorá poskytne právo použiť frekvenciu alebo družicovú kapacitu, ak vysielacia stanica k družici je v štáte, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru,
      iii) zmluvná strana, v ktorej má prevádzkovateľ vysielania sídlo, ak zodpovednosť nie je určená podľa písmen i) a ii).
3. Ak sú programové služby vysielané zo štátov, ktoré nie sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, prevzaté do vysielania subjektmi alebo technickými prostriedkami, ktoré podliehajú jurisdikcii zmluvnej strany v zmysle článku 3, táto strana ako vysielajúca strana bude vhodnými prostriedkami a prostredníctvom svojich príslušných orgánov dbať o súlad týchto služieb s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 6

Poskytovanie informácií

1. Zodpovednosť prevádzkovateľa vysielania sa presne a primerane ustanoví v oprávnení vydanom príslušným orgánom každej zmluvnej strany, v zmluve uzavretej s príslušným orgánom alebo v akomkoľvek inom právnom opatrení.
2. Informácie týkajúce sa prevádzkovateľa vysielania poskytne na požiadanie príslušný orgán vysielajúcej zmluvnej strany. Tieto informácie budú obsahovať minimálne meno alebo názov, sídlo a právnu formu prevádzkovateľa vysielania, štatutárny orgán, zloženie základného imania,

povahu, predmet a spôsob financovania programovej služby, ktorú prevádzkovateľ vysielania poskytuje alebo mieni poskytovať.

KAPITOLA II
USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA PROGRAMU

Článok 7
Zodpovednosť prevádzkovateľa vysielania

1. Všetky zložky programových služieb svojou formou a obsahom musia rešpektovať ľudskú dôstojnosť a základné práva iných.
   Predovšetkým nesmú
   a) byť v rozpore s dobrými mravmi, a najmä nesmú obsahovať pornografiu,
   b) nenáležite zdôrazňovať násilie a podnecovať rasovú nenávisť.
2. Tie časti programových služieb, ktoré by mohli poškodiť fyzický, psychický a morálny vývoj detí alebo mladistvých, sa nesmú vysielať, ak je vzhľadom na čas vysielania a príjmu pravdepodobné, že by ich mohli sledovať.
3. Prevádzkovateľ vysielania je povinný zabezpečiť, aby spravodajské relácie objektívne uvádzali fakty a udalosti a podporovali slobodné utváranie názorov.

Článok 8
Právo na odpoveď

1. Každá vysielajúca zmluvná strana zabezpečí, aby každá fyzická osoba alebo právnická osoba bez ohľadu na štátnu príslušnosť alebo na trvalý pobyt mohla uplatniť právo na odpoveď alebo domáhať sa inej porovnateľnej právnej alebo administratívnej nápravy v súvislosti s reláciami vysielanými alebo prevzatými do vysielania subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich jej jurisdikcii v zmysle článku 3. Zabezpečí najmä to, aby časové zaradenie a iné náležitosti výkonu práva na odpoveď umožnili účinný výkon tohto práva. Účinný výkon tohto práva alebo inej porovnateľnej právnej či administratívnej nápravy sa musí zabezpečiť z hľadiska časového zaradenia i formy.
2. Meno prevádzkovateľa vysielania zodpovedného za programovú službu sa na tento účel uvádza v pravidelných intervaloch vhodnými prostriedkami.

Článok 9
Prístup verejnosti k významným podujatiam

Každá zmluvná strana zváži právne opatrenia, ktoré by vylúčili spochybnenie práva verejnosti na informácie výkonom výhradných práv prevádzkovateľa vysielania na vysielanie alebo na prevzaté vysielanie podujatí veľmi dôležitých pre verejnosť podľa článku 3, čo by spôsobilo ukrátenie podstatnej časti verejnosti v jednej alebo vo viacerých zmluvných stranách o možnosť sledovať takéto udalosti v televízii.

Článok 10
Kultúrne ciele

1. Každá vysielajúca zmluvná strana vhodnými prostriedkami a s prihliadnutím na možnosti zabezpečí, aby prevádzkovatelia vysielania vyhradili európskym dielam väčšinový podiel svojho vysielacieho času s výnimkou času venovaného informáciám, športovým podujatiam, hrám, reklame alebo teletextovým službám. Tento podiel vzhľadom na zodpovednosť prevádzkovateľa vysielania voči verejnosti v oblasti informácií, výchovy, kultúry a zábavy sa má dosiahnuť postupne na základe vhodných kritérií.
2. V prípade sporu medzi prijímajúcou zmluvnou stranou a vysielajúcou zmluvnou stranou o uplatňovaní odseku 1 možno sa na požiadanie jednej zmluvnej strany obrátiť na Stály výbor pre cezhraničnú televíziu (ďalej len „stály výbor“), aby k sporu formuloval poradné stanovisko. Takýto spor nemožno postúpiť na rozhodcovské konanie podľa článku 26.

3. Zmluvné strany sa zaväzujú, že spoločne a bez toho, aby robili rozdiely medzi prevádzkovateľmi vysielania, budú hľadať najvhodnejšie nástroje a postupy na podporu, činnosť a rozvoj európskej produkcie najmä v krajinách s nízkou kapacitou audiovizuálnej produkcie alebo s obmedzeným priestorom použitia jazyka.
4. V duchu spolupráce a vzájomnej pomoci, ktorá je vlastná tomuto dohovoru, budú sa zmluvné strany usilovať o to, aby programové služby vysielané alebo prevzaté do vysielania subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich ich jurisdikcii v zmysle článku 3 neohrozovali pluralitu tlače a rozvoj kinematografického priemyslu. Preto ak nie je medzi držiteľmi práv na kinematografické diela a prevádzkovateľmi vysielania dohodnuté inak, nesmú sa tieto diela vysielať v programových službách skôr ako dva roky po ich prvom uvedení do kín. V prípade, že by kinematografické diela boli vyrobené v koprodukcii s prevádzkovateľom vysielania, táto lehota je jeden rok.

KAPITOLA III
REKLAMA

Článok 11
Všeobecné normy

1. Každá reklama musí byť nezaujatá a čestná.
2. Reklama nesmie byť klamlivá a poškodzovať záujmy spotrebiteľov.
3. Reklama určená deťom alebo reklama, v ktorej vystupujú deti, nesmie poškodzovať záujmy detí a musí zohľadňovať ich osobitnú vnímavosť.
4. Zadávateľ reklamy nesmie redakčne ovplyvňovať obsah programov.

Článok 12
Časový rozsah

1. Vysielací čas vyhradený reklame nesmie presiahnuť 15 % denného vysielacieho času. Toto percento sa však môže zvýšiť na 20 %, ak zahŕňa aj také formy reklamy, ako sú priame ponuky predaja, kúpy alebo prenájmu výrobkov, alebo poskytovania služieb verejnosti, pod podmienkou, že časový rozsah reklamných šotov nepresiahne 15 %.
2. Vysielací čas vyhradený reklamným šotom v priebehu jednej hodiny nesmie presiahnuť 20 %.
3. Také formy reklamy, ako sú priame ponuky predaja, kúpy alebo prenájmu výrobkov, alebo poskytovania služieb verejnosti, nesmú presiahnuť jednu hodinu denne.

Článok 13
Forma a uvádzanie

1. Reklama musí byť jasne rozoznateľná a musí byť zreteľne oddelená od iných zložiek programovej služby optickými alebo zvukovými prostriedkami. V zásade sa má vysielať v blokoch.
2. Reklama využívajúca podprahové vnímanie je zakázaná.
3. Skrytá reklama je zakázaná, najmä predvádzanie výrobkov alebo služieb v reláciách na účely reklamy.
4. V reklame nesmú ani vizuálne, ani verbálne účinkovať osoby, ktoré pravidelne uvádzajú spravodajské a publicistické relácie.

Článok 14
Zaraďovanie reklamy

1. Reklama sa musí zaraďovať medzi jednotlivé relácie. Za predpokladu splnenia podmienok uvedených v odsekoch 2 až 5 reklamu možno zaradiť aj do relácií tak, aby nenarúšala celistvosť a hodnotu relácií a aby nepoškodzovala práva držiteľov práv.
2. V reláciách zložených zo samostatných častí alebo v športových reláciách, udalostiach a v programoch podobnej štruktúry s prestávkami sa môže reklama zaraďovať iba medzi samostatné časti alebo v prestávkach.

3. Vysielanie audiovizuálnych diel, ako sú celovečerné kinematografické filmy a televízne filmy (s výnimkou seriálov, hraných seriálov, zábavných relácií a dokumentárnych filmov), možno prerušiť raz po každom úplnom 45-minútovom úseku, ak ich časový rozsah presahuje 45 minút. Ďalšie prerušenie je povolené, ak sú tieto diela aspoň o 20 minút dlhšie ako úplné dve alebo viaceré 45-minútové časti.
4. Ak sú relácie, na ktoré sa nevzťahuje odsek 2, prerušené reklamou, pred každým prerušením relácie by malo uplynúť aspoň 20 minút.
5. Reklamu nemožno zaradiť do žiadneho vysielania bohoslužieb. Spravodajské, publicistické, dokumentárne, náboženské relácie a relácie pre deti s časovým rozsahom menej ako 30 minút nemožno prerušiť reklamou. Ak je ich časový rozsah najmenej 30 minút, uplatňujú sa ustanovenia odsekov 1 až 4.

Článok 15

Reklama na niektoré výrobky

1. Reklama na tabakové výrobky je zakázaná.
2. Reklama na alkoholické nápoje všetkých druhov podlieha týmto pravidlám:
   a) nesmie byť adresovaná najmä maloletým a mladistvým; pritom žiadna osoba, ktorú možno považovať za maloletú a mladistvú, sa nesmie v reklame dávať do súvislosti so spotrebou alkoholických nápojov,
   b) nesmie dávať do súvislosti spotrebu alkoholu s telesnými výkonmi alebo s riadením motorového vozidla,
   c) nesmie tvrdiť, že alkoholické nápoje majú liečebné vlastnosti, povzbudzujúci alebo sedatívny účinok alebo že pomáhajú riešiť osobné problémy,
   d) nesmie nabádať k nestriedmemu požívaniu alkoholických nápojov alebo stavať abstinenciu či triezvosť do záporného svetla,
   e) nesmie neprimerane zdôrazňovať obsah alkoholu v nápojoch.
3. Reklama na lieky a liečebné postupy, ktoré sú na území vysielajúcej zmluvnej strany dostupné len na lekársky predpis, je zakázaná.
4. Reklama na iné lieky a liečebné postupy musí byť jasne rozoznateľná, musí byť nezaujatá, pravdivá a overiteľná a musí byť v súlade s požiadavkou ochrany jednotlivca pred poškodením.

Článok 16

Reklama zameraná na konkrétnu zmluvnú stranu

1. Aby sa zabránilo nečestnej súťaži a ohrozeniu televízneho systému zmluvnej strany, reklamy, ktoré sú s určitou pravidelnosťou a špecificky zamerané na publikum zmluvnej strany, ktorá nie je vysielajúcou stranou, nesmú obchádzať pravidlá televíznej reklamy tejto zmluvnej strany.
2. Ustanovenia odseku 1 sa neuplatňujú, ak
   a) dané pravidlá vytvárajú rozdiely medzi reklamami vysielanými subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich jurisdikcii tejto zmluvnej strany a reklamami vysielanými subjektmi alebo pomocou technických prostriedkov podliehajúcich jurisdikcii inej zmluvnej strany alebo
   b) dotknuté strany uzavreli v tejto oblasti bilaterálne alebo multilaterálne dohody.

KAPITOLA IV

SPONZOROVANIE

Článok 17

Všeobecné normy

1. Ak relácia alebo séria relácií je úplne alebo čiastočne sponzorovaná, musí byť jasne rozoznateľná vhodným upozornením v titulkoch na začiatku a/alebo na konci tejto relácie.

2. Obsah a zaraďovanie sponzorovaných relácií nesmie sponzor v žiadnom prípade ovplyvňovať takým spôsobom, ktorý by bol zasahovaním do zodpovednosti a redakčnej nezávislosti prevádzkovateľa vysielania vo vzťahu k reláciám.
3. Sponzorované relácie nesmú podporovať predaj, nákup alebo prenájom výrobkov či služieb sponzora alebo tretej osoby najmä tým, že by v týchto reláciách propagovali tieto výrobky či služby.

Článok 18

Zakázané sponzorovanie

1. Relácie nesmú byť sponzorované fyzickými osobami alebo právnickými osobami, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj výrobkov, alebo poskytovanie služieb, ktorých reklama je zakázaná podľa článku 15.
2. Sponzorovanie spravodajských a publicistických relácií je zakázané.

KAPITOLA V
VZÁJOMNÁ POMOC

Článok 19

Spolupráca zmluvných strán

1. Zmluvné strany sa zaväzujú pri plnení tohto dohovoru vzájomne si poskytovať pomoc.
2. Preto
   a) každý zmluvný štát určí jeden alebo viacero orgánov, ktorých názov a adresu oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy (ďalej len „generálny tajomník“) pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení,
   b) každý zmluvný štát, ktorý uviedol viacero orgánov, uvedie v oznámení podľa písmena a) kompetenciu každého orgánu.
3. Orgán určený zmluvnou stranou
   a) poskytne informácie podľa článku 6 ods. 2 tohto dohovoru,
   b) na požiadanie orgánu určeného inou zmluvnou stranou poskytne mu informácie o vlastnom právnom poriadku a praxi v oblastiach, ktoré pokrýva tento dohovor,
   c) bude spolupracovať s orgánmi určenými ostatnými zmluvnými stranami, kedykoľvek to bude prospešné, a najmä vtedy, ak takáto spolupráca môže posilniť efektívnosť opatrení prijatých na plnenie tohto dohovoru,
   d) posúdi všetky problémy, ktoré vzniknú pri uplatňovaní tohto dohovoru a ktoré mu oznámi úrad vymenovaný inou zmluvnou stranou.

KAPITOLA VI
STÁLY VÝBOR

Článok 20

Stály výbor

1. Na účely tohto dohovoru je zriadený stály výbor.
2. Každú zmluvnú stranu môže v stálom výbore zastupovať jeden alebo viacerí delegáti. Každá delegácia má jeden hlas. V oblastiach svojej kompetencie Európske hospodárske spoločenstvo uplatňuje svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru; Európske hospodárske spoločenstvo neuplatňuje svoje hlasovacie právo v prípadoch, keď hlasujú jeho členské štáty, a naopak.
3. Každý štát, na ktorý sa vzťahuje článok 29 ods. 1, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto dohovoru, môže byť zastúpený v stálom výbore jedným pozorovateľom.
4. Stály výbor sa pri výkone svojej funkcie môže obracať na expertov. Môže z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť dotknutého subjektu vyzvať ktorúkoľvek národnú alebo medzinárodnú, vládnu alebo mimovládnu organizáciu odborne kvalifikovanú v oblastiach, ktorých sa tento dohovor

týka, aby ju zastupoval pozorovateľ na niektorom jeho zasadaní alebo na jeho časti. Rozhodnutie pozvať takýchto expertov alebo členov organizácií sa prijíma trojštvrtinovou väčšinou členov stáleho výboru.

5. Stály výbor zvoláva generálny tajomník. Jeho prvé zasadanie sa uskutoční do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia platnosti dohovoru. Potom sa schádza vždy, ak o to požiada jedna tretina zmluvných strán alebo Výbor ministrov Rady Európy (ďalej len „Výbor ministrov"), z iniciatívy generálneho tajomníka v súlade s ustanoveniami článku 23 ods. 2 alebo aj na požiadanie jednej či viacerých zmluvných strán v súlade s ustanoveniami článku 21 písm. c) a článku 25 ods. 2.
6. Stály výbor je schopný uznášať sa, ak je prítomná nadpolovičná väčšina zmluvných strán.
7. Podľa ustanovení odseku 4 a článku 23 ods. 3 sa rozhodnutia stáleho výboru prijímajú trojštvrtinovou väčšinou prítomných členov.
8. Podľa ustanovení tohto dohovoru si stály výbor vypracuje svoj rokovací poriadok.

Článok 21

Funkcie stáleho výboru

Stály výbor je poverený sledovať uplatňovanie tohto dohovoru. Môže

a) dávať odporúčania zmluvným stranám, pokiaľ ide o uplatňovanie dohovoru,
b) navrhovať potrebné novelizácie dohovoru a skúmať tie, ktoré sa navrhujú v súlade s ustanoveniami článku 23,
c) na požiadanie jednej alebo viacerých zmluvných strán posudzovať otázky týkajúce sa výkladu tohto dohovoru,
d) urobiť všetko pre to, aby sa všetky problémy, ktoré sa mu oznámia podľa ustanovení článku 25, riešili zmierom,
e) dávať odporúčania Výboru ministrov, aby boli na pristúpenie k tomuto dohovoru prizvané štáty, na ktoré sa nevzťahuje článok 29 ods. 1,

Článok 22

Správy stáleho výboru

Po každom zasadaní stály výbor predloží zmluvným stranám a Výboru ministrov správu o svojom rokovaní a o každom prijatom rozhodnutí.

KAPITOLA VII

DOPLŇUJÚCE NÁVRHY

Článok 23

Doplňujúce návrhy

1. Každá zmluvná strana môže podať doplňujúce návrhy k tomuto dohovoru.
2. Každý doplňujúci návrh sa predkladá generálnemu tajomníkovi, ktorý o ňom informuje členské štáty Rady Európy, iné zmluvné štáty Európskeho kultúrneho dohovoru, Európske hospodárske spoločenstvo a každý nečlenský štát, ktorý v súlade s ustanoveniami článku 30 pristúpil alebo bol prizvaný pristúpiť k tomuto dohovoru. Generálny tajomník zvolá zasadanie stáleho výboru najskôr dva mesiace po oboznámení sa s doplňujúcim návrhom.
3. Stály výbor preskúma každý doplňujúci návrh a po jeho prijatí trojštvrtinovou väčšinou členov stáleho výboru ho predloží Výboru ministrov na schválenie. Po tomto schválení sa text odovzdá na prijatie zmluvným stranám.

KAPITOLA VIII
PRÍPADY ÚDAJNÉHO PORUŠENIA TOHTO DOHOVORU

Článok 24
Prípady údajného porušenia tohto dohovoru

1. Ak niektorá zmluvná strana zistí porušenie tohto dohovoru, oznámi vysielajúcej zmluvnej strane údajné porušenie, pričom sa obe zmluvné strany budú usilovať vyriešiť problém na základe ustanovení článkov 19, 25 a 26.
2. Ak údajné porušenie má zjavne vážny charakter, vyvoláva závažné problémy vo verejných záležitostiach a týka sa článku 7 ods. 1 alebo článkov 2 a 12 a článku 13 ods. 1 prvej vety, článku 14 alebo článku 15 ods. 1 alebo 3, prijímajúca strana môže, ak údajné porušenie trvá viac ako dva týždne po tom, ako upovedomila vysielajúcu stranu, dočasne prerušiť prevzaté vysielanie danej programovej služby.
3. Vo všetkých ostatných prípadoch údajného porušenia s výnimkou prípadov uvedených v odseku 4 prijímajúca zmluvná strana môže dočasne prerušiť prevzaté vysielanie danej programovej služby po ôsmich mesiacoch odo dňa oznámenia, ak údajné porušenie naďalej trvá.
4. Dočasné prerušenie prevzatého vysielania nie je prípustné pri údajnom porušení článku 7 ods. 3, článkov 8, 9 alebo 10.

KAPITOLA IX
RIEŠENIE SPOROV

Článok 25
Zmier

1. V prípade problémov pri uplatňovaní tohto dohovoru sa dotknuté zmluvné strany budú snažiť dosiahnuť vyriešenie zmierom.
2. Ak žiadna z dotknutých strán nemá námietky, stály výbor môže otázku prešetriť, pričom je k dispozícii dotknutým zmluvným stranám, aby sa v čo najkratšom čase dosiahlo uspokojujúce riešenie a v prípade potreby formulovalo poradné stanovisko k danej otázke.
3. Každá dotknutá zmluvná strana sa zaväzuje poskytnúť stálemu výboru bezodkladne všetky informácie a náležitosti potrebné na výkon jeho funkcií podľa odseku 2.

Článok 26
Rozhodcovské konanie

1. Ak dotknuté zmluvné strany nemôžu vyriešiť svoj spor na základe ustanovení článku 25, môžu ho po spoločnej dohode predložiť na rozhodcovské konanie podľa poriadku uvedeného v prílohe tohto dohovoru. Ak k takejto dohode nedôjde do šiestich mesiacov od prvej žiadosti o začatie zmierovacieho konania, spor možno predložiť na rozhodcovské konanie na žiadosť jednej zmluvnej strany.
2. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vyhlásiť, že rozhodcovské konanie uvedené v prílohe tohto dohovoru uznáva plným právom za záväzné bez osobitnej dohody s ktoroukoľvek inou zmluvnou stranou, ktorá prijala ten istý záväzok.

KAPITOLA X
INÉ MEDZINÁRODNÉ DOHODY A DOMÁCI PRÁVNY PORIADOK ZMLUVNÝCH STRÁN

Článok 27
Iné medzinárodné dohody alebo úpravy

1. Zmluvné strany, ktoré sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva, uplatňujú vo vzájomných vzťahoch pravidlá spoločenstva, a teda uplatňujú pravidlá vyplývajúce z tohto dohovoru len za predpokladu, že neexistuje žiadne pravidlo spoločenstva osobitne upravujúce danú otázku.

2. Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nemôže zabrániť zmluvným stranám, aby uzavierali medzinárodné dohody dopĺňajúce alebo rozvíjajúce jeho ustanovenia alebo rozširujúce oblasť pôsobnosti jeho ustanovení.
3. V prípade bilaterálnych dohôd tento dohovor v ničom nemení práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré vyplývajú z týchto dohôd a ktoré sa netýkajú ani požívania práv iných zmluvných strán, ktoré majú vďaka tomuto dohovoru, ani plnenia ich povinností vyplývajúcich z tohto dohovoru.

Článok 28

Vzťahy medzi dohovorom a domácim právnym poriadkom zmluvných strán

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nemôže zabrániť zmluvným stranám, aby na programové služby vysielané subjektmi alebo technickými prostriedkami podliehajúcimi ich jurisdikcii v zmysle článku 3 uplatňovali prísnejšie alebo podrobnejšie pravidlá ako pravidlá uvedené v tomto dohovore.

KAPITOLA XI
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 29

Podpis a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a iným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru, ako aj na podpis Európskemu hospodárskemu spoločenstvu. Podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo o schválení budú uložené u generálneho tajomníka.
2. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa, keď sedem štátov, z toho aspoň päť členských štátov Rady Európy, vyjadrí svoj súhlas byť viazanými dohovorom v súlade s ustanoveniami odseku 1.
3. Štát môže pri podpise alebo kedykoľvek predtým, ako preň tento dohovor nadobudne platnosť, vyhlásiť, že dohovor bude uplatňovať.
4. Pre každý štát, na ktorý sa vzťahuje odsek 1, alebo pre Európske hospodárske spoločenstvo, ak vyjadrí svoj súhlas byť viazané týmto dohovorom neskôr, nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení.

Článok 30

Pristúpenie nečlenských štátov

1. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru a po konzultácii zmluvných štátov môže Výbor ministrov na základe rozhodnutia prijatého väčšinou podľa článku 20.d Štatútu Rady Európy, ako aj jednomyseľného hlasovania zástupcov zmluvných štátov, ktorí majú právo zasadať vo Výbore ministrov, vyzvať ktorýkoľvek ďalší štát, aby pristúpil k tomuto dohovoru.
2. Pre každý pristupujúci štát nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o pristúpení u generálneho tajomníka.

Článok 31

Územná pôsobnosť

1. Každý štát pri podpise alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení môže uviesť územie alebo územia, v ktorých sa bude uplatňovať tento dohovor.
2. Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi rozšíriť uplatňovanie tohto dohovoru na ktorékoľvek iné územie uvedené v tomto vyhlásení. Tento dohovor nadobudne platnosť vo vzťahu k tomuto územiu prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí troch mesiacov odo dňa prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom.

3. Každé vyhlásenie urobené podľa odsekov 1 a 2 sa bude môcť odvolať, ak ide o ktorékoľvek územie uvedené v tomto vyhlásení, oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia takéhoto oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 32

Výhrady

1. Pri podpise alebo pri ukladaní ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení
   a) každý štát môže vyhlásiť, že si vyhradzuje právo obmedziť na svojom území prevzaté vysielanie programových služieb obsahujúcich reklamu na alkoholické nápoje podľa pravidiel článku 15 ods. 2 tohto dohovoru, a to len v rozsahu, v akom je toto vysielanie v rozpore s jeho domácou legislatívou,
   b) Spojené kráľovstvo môže vyhlásiť, že si vyhradzuje právo neplniť povinnosť podľa článku 15 ods. 1 zakazujúceho reklamu na tabakové výrobky, ak ide o reklamu na cigary a fajkový tabak, vysielanú Independent Broadcasting Authority prostredníctvom pozemných prostriedkov na britskom území.

   Žiadna iná výhrada nie je prípustná.
2. Výhrada formulovaná v súlade s odsekom 1 nesmie byť predmetom námietok.
3. Každý zmluvný štát, ktorý formuloval výhradu podľa odseku 1, ju môže odvolať úplne alebo čiastočne zaslaním oznámenia generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť dňom prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
4. Zmluvná strana, ktorá formulovala výhradu k niektorému ustanoveniu tohto dohovoru, nemôže žiadať uplatňovanie tohto ustanovenia druhou zmluvnou stranou; ak je výhrada čiastočná alebo podmienená, môže žiadať také uplatňovanie tohto ustanovenia, k akému sa sama zaviazala.

Článok 33

Vypovedanie

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor prostredníctvom oznámenia zaslaného generálnemu tajomníkovi.
2. Táto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 34

Oznámenia

Generálny tajomník oznámi členským štátom Rady Európy, iným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru, Európskemu hospodárskemu spoločenstvu a všetkým štátom, ktoré pristúpili alebo boli prizvané, aby pristúpili k tomuto dohovoru:

a) každý podpis,

b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení,

c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s ustanoveniami článkov 29, 30 a 31,

d) každú správu vypracovanú na základe ustanovení článku 22,

e) každú inú listinu, vyhlásenie, oznámenie alebo oznam týkajúci sa tohto dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 5. mája 1989 vo francúzštine a angličtine, pričom oba texty sú autentické, v jedinom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník pošle overenú kópiu každému členskému štátu Rady Európy, ostatným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru, Európskemu hospodárskemu spoločenstvu a každému štátu prizvanému pristúpiť k tomuto dohovoru.

PRÍLOHA

Rozhodcovské konanie

1. Každá žiadosť o rozhodcovské konanie bude zaslaná generálnemu tajomníkovi. Bude v nej uvedené meno druhej zmluvnej strany v spore a predmet sporu. Generálny tajomník takto získané informácie oznámi všetkým zmluvným stranám tohto dohovoru.
2. V prípade sporu medzi dvoma zmluvnými stranami, kde jednou z nich je členský štát Európskeho hospodárskeho spoločenstva, ktoré je samo zmluvnou stranou, bude žiadosť o rozhodcovské konanie zaslaná zároveň tomuto členskému štátu a spoločenstvu, ktoré spolu do jedného mesiaca po prijatí žiadosti oznámia generálnemu tajomníkovi, či členský štát alebo spoločenstvo budú stranami sporu, alebo členský štát a spoločenstvo budú spoločne stranou sporu. V prípade, že takéto oznámenie sa nevykoná v danej lehote podľa ustanovení upravujúcich zriadenie a konanie rozhodcovského súdu, členský štát a spoločenstvo sa považujú za jednu a tú istú stranu sporu. To isté platí, ak členský štát a spoločenstvo sú spoločne stranou sporu. Za predpokladu uvedeného v tomto odseku sa lehota jedného mesiaca uvedená v odseku 4 prvej vete predĺži na dva mesiace.
3. Rozhodcovský súd je zložený z troch členov: každá strana v spore vymenuje jedného rozhodcu; obidvaja vymenovaní rozhodcovia vymenujú po spoločnej dohode tretieho rozhodcu, ktorý je predsedom rozhodcovského súdu. Tretí rozhodca nesmie byť príslušníkom jednej zo strán sporu, ani mať zvyčajný trvalý pobyt na území jednej z týchto strán, ani byť v službách jednej z nich, ani sa už predtým zaoberať danou vecou z iného titulu.
4. Ak do lehoty jedného mesiaca od oznámenia žiadosti generálnym tajomníkom jedna zo zmluvných strán nevymenovala rozhodcu, predseda Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „súd“) na žiadosť druhej zmluvnej strany pristúpi k jeho vymenovaniu v novej lehote jedného mesiaca. Ak predseda súdu nemôže konať alebo je príslušníkom jednej zo strán sporu, k tomuto vymenovaniu pristúpi podpredseda súdu alebo najstarší člen súdu, ktorý je k dispozícii a nie je príslušníkom jednej zo strán sporu. Ten istý postup sa uplatňuje, ak do lehoty jedného mesiaca po vymenovaní druhého rozhodcu nie je vymenovaný predseda rozhodcovského súdu.
5. Ustanovenia odseku 3, prípadne odseku 4 sa uplatňujú na zaplnenie neobsadeného miesta.
6. Ak sa dve alebo viaceré zmluvné strany dohodnú na spoločnom záujme, spolu vymenujú jedného rozhodcu.
7. Strany sporu a stály výbor poskytnú rozhodcovskému súdu všetky náležitosti potrebné na účinné vedenie konania.
8. Rozhodcovský súd určí svoje vlastné pravidlá konania. Jeho rozhodnutia sa prijímajú väčšinou jeho členov. Jeho výrok je konečný a záväzný.
9. Výrok rozhodcovského súdu sa oznámi generálnemu tajomníkovi, ktorý s ním oboznámi všetky zmluvné strany tohto dohovoru.
10. Každá strana sporu uhrádza výdavky rozhodcu, ktorého vymenovala; tieto strany rovnakým dielom uhrádzajú výdavky ďalšieho rozhodcu, ako aj iné náklady na rozhodcovské konanie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.